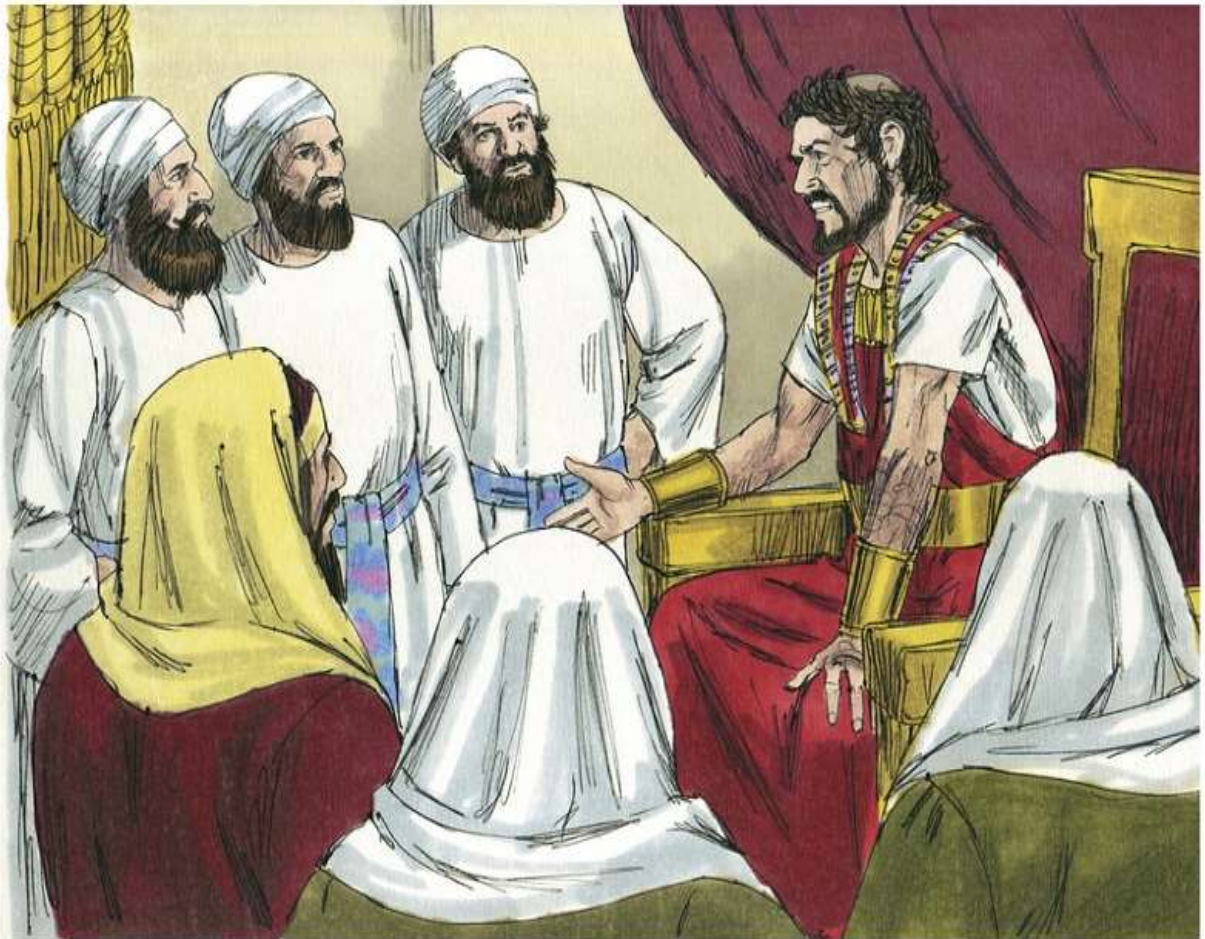

CHÚA NHẬT TUẦN XXI MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM B

⇒ Trong những ngày ấy, Giosuê triệu tập tất cả các chi tộc lại ở Sikem, rồi gọi các kỳ lão, các thủ lãnh gia tộc, quan án, sĩ quan đến, và họ đứng trước mặt Thiên Chúa. Giosuê liền nói với toàn dân như thế này: “Nếu các ngươi không muốn tôn thờ Thiên Chúa, thì cho các ngươi lựa chọn: hôm nay, các ngươi hãy tùy ý chọn phải tôn thờ ai hơn: hoặc là các thần cha ông các ngươi đã tôn thờ ở Mêsôpôtamia, hoặc các thần của người xứ Amôrê, nơi các ngươi đang ở. Phần tôi và gia đình tôi, chúng tôi sẽ tôn thờ Chúa”. Dân trả lời rằng: *“Không thể có chuyện chúng tôi bỏ Chúa mà tôn thờ những thần ngoại. Chúa là Thiên Chúa chúng tôi, chính Người đã dẫn chúng tôi và cha ông chúng tôi ra khỏi đất Ai-cập, khỏi nhà nô lệ. Người đã làm những việc kỳ diệu cả thể trước mắt chúng tôi và đã gìn giữ chúng tôi suốt con đường chúng tôi đã đi, giữa tất cả mọi dân chúng tôi đã đi qua.* Chúa đã trục xuất tất cả những dân đó cũng như người Amôrê trên phần đất chúng tôi đã tiến vào”. (Gs 24:1-2a. 15-17. 18b)

⇒ **Anh em thân mến, anh em hãy phục tùng nhau trong sự kính sợ Đức Kitô.** Người vợ hãy phục tùng chồng mình, như đối với Chúa: vì chồng là đầu người vợ, như Đức Kitô là đầu Hội Thánh: chính Người là Đấng Cứu Chuộc thân thể mình. Nhưng như Hội Thánh phục tùng Đức Kitô thế nào, thì người vợ cũng phục tùng chồng mình trong mọi sự như vậy. Hỡi những người làm chồng, hãy yêu thương vợ mình, như Đức Kitô yêu thương Hội Thánh và phó mình vì Hội Thánh, để thánh hoá Hội Thánh, khi Người dùng nước và lời hàng sống rửa sạch Hội Thánh, ngõ hầu bày tỏ cho mình một Hội Thánh vinh quang, không vết nhơ, không nhăn nheo hay phải điều gì khác tương tự, nhưng thánh thiện và vẹn tuyền. Cũng thế, người chồng phải yêu thương vợ mình như chính thân mình. Ai yêu thương vợ mình, là yêu thương chính mình. **Vì không ai ghét thân xác mình bao giờ, nhưng nuôi dưỡng và nâng niu nó, như Đức Kitô đối với Hội Thánh: vì chúng ta là chi thể của thân xác Người, do xương thịt Người.** Bởi thế, người ta lìa bỏ cha mẹ mình mà kết hợp với vợ mình: và cả hai nên một thân xác. Mầu nhiệm này thật lớn lao, tôi muốn nói về Đức Kitô và Hội Thánh. (Ep : 21-32)

⇒ Khi ấy, có nhiều môn đệ của Chúa Giêsu nói rằng: “Lời này chói tai quá! Ai nghe được!” Tự biết rằng các môn đệ đang lảm bảm về chuyện ấy, **Chúa Giêsu nói với họ: “Điều đó làm các con khó chịu? Vậy nếu các con thấy Con Người lên nơi đã ở trước thì sao? Chính thần trí mới làm cho sống, chứ xác thịt nào có ích gì? Nhưng lời Ta nói với các con là thần trí và là sự sống. Nhưng trong các con có một số không tin”.** Vì từ đầu Chúa Giêsu đã biết ai là những kẻ không tin, và kẻ nào sẽ nộp Người. Và Người nói: “Bởi đó, Ta bảo các con rằng: Không ai có thể đến với Ta, nếu không được Cha Ta ban cho”. *Từ bấy giờ có nhiều môn đệ rút lui, không còn theo Người nữa. Chúa Giêsu liền nói với nhóm Mười Hai rằng: “Cả các con, các con có muốn bỏ đi không?” Simon Phêrô thưa Người: “Lạy Thầy, chúng con sẽ đi theo ai? Thầy mới có những lời ban sự sống đời đời. Phần chúng con, chúng con tin và chúng con biết rằng: Thầy là Đấng Kitô Con Thiên Chúa”.* (Ga 6:61-70)

"Chúng con sẽ đi đến với ai? Thầy mới có những lời ban sự sống"

 (Ga 6, 61-70)

***

+> “... các ngươi hãy tùy ý chọn phải tôn thờ ai hơn: hoặc là các thần cha ông các ngươi đã tôn thờ ở Mêsôpôtamia, hoặc các thần của người xứ Amôrê, nơi các ngươi đang ở. Phần tôi và gia đình tôi, chúng tôi sẽ tôn thờ Chúa”. Dân trả lời rằng: **“Không thể có chuyện chúng tôi bỏ Chúa mà tôn thờ những thần ngoại. Chúa là Thiên Chúa chúng tôi, chính Người đã dẫn chúng tôi và cha ông chúng tôi ra khỏi đất Ai-cập, khỏi nhà nô lệ. Người đã làm những việc kỳ diệu cả thể trước mắt chúng tôi và đã gìn giữ chúng tôi suốt con đường chúng tôi đã đi, giữa tất cả mọi dân chúng tôi đã đi qua...”**

== Đoạn sách Giosuê làm chúng ta nhớ/thấy công sức của Mossê suốt 40 năm dẫn dắt dân Israel ra khỏi Ai-cập “về miền Đất hứa”, nhưng kết cục không phải ông Mossê đích thân khải hoàn/hoành tráng dẫn đưa dân Israel vào miền đất hứa, mà lại là người “tùy tùng” của ông Mossê: GIOSUÊ. Chỉ biết ông Mossê được Đức Chúa kêu lên trên một ngọn núi rồi chỉ cho ông thấy vùng đất hứa mà ông chỉ được hưởng BẰNG ĐÔI MẮT XÁC THỊT và TRÍ TƯỞNG TƯỢNG... thấy với đôi mắt của ông già 120 tuổi đời, thấy xa xa, mờ mờ ảo ảo... Không rõ TÂM TRẠNG của ông Mossê lúc bấy giờ như thế nào?

== thật là **“công khó nhọc mà chẳng được gì, làm cả hơn 40 năm trời giờ thành công cốc...”**

= Với tâm tính và đầu óc đen tối của kẻ phàm phu tục tử, kẻ hèn này cũng cảm nhận được phần nào “duyên/số phận” của ông Mossê với Đấng Tạo Hóa, ngay từ khi mới lọt lòng mẹ cho đến khi “ngược mắt” nhìn về miền đất hứa mà suốt trên 40 năm trường ông

Mossê, người đã từng được THẤY, NGHE Đấng “Tự Hữu – Ta Là, Je suis, I Am” làm bao nhiêu là chuyện kỳ lạ trước mặt dân Người chọn cũng như trước mặt cứ cho là quân thù (vua chúa và quan quyền của Pharaoh):

+ ngày vừa lọt lòng mẹ đã phải mang kiếp “phù du” trôi dạt theo giong sông trên một cái nôi với hy vọng mong manh cứu được mạng sống (vì mang kiếp con trai thuộc dòng tộc dân Israel bị bắt làm nô lệ tại Ai Cập) xem **Xh 2, 1-15a**;

+ từ thân nô lệ, xuất thân từ một gia đình nô lệ, Mossê được nuôi dưỡng, nuông chiều như một hoàng tử của một hoàng tộc uy quyền thời bấy giờ...;

+ lớn lên trong hoàng cung, còn đâu dấu vết của “số phận nô lệ”? Mossê đi tham quan công trường xây dựng mộ phần vua chúa, hoàng tộc pharaoh (?) thì chứng kiến cảnh một người nô lệ bị người Ai Cập hành hung – “máu đồng hương” sôi sùng sục (!?), Mossê giết tên Ai Cập cứu người nô lệ “đồng hương”;

+ Hôm sau, ông lại đi ra, gặp hai người Híp-ri đang đánh nhau, ông nói với người có lỗi: “Tại sao anh lại đánh người đồng hương?” Người đó trả lời: “Ai đã đặt ông lên làm người xét xử chúng tôi? Hay là ông tính giết tôi như đã giết tên Ai-cập kia hay sao?” Ông Mô-sê sợ và tự bảo: “Người ta đã biết chuyện rồi! Ta nên chạy trốn” Nghe biết chuyện, Pha-ra-ô tìm giết ông Mô-sê. Ông Mô-sê liền đi trốn tới miền Ma-đi-an. Tại đây Mossê làm “nghề chăn chiên” sống qua ngày, và GẶP Đức Chúa... Một cuộc hành trình “gây cấn” nhưng không thiếu phần hoành tráng đáng ngưỡng mộ bắt đầu.

++ PHẦN KẾT của cuộc hành trình dài trên 40 năm trường đáng cho Anh chị em mình suy tư, phải không?

[... kẻ hèn phàm phu tục tử này không dám nói gì thêm, chỉ xin nêu lên câu nói của Đức Giêsu mà kẻ hèn bỗng thấy lóe lên trong tâm trí:

“... khi đã làm tất cả những gì theo lệnh phải làm, thì hãy nói: chúng tôi là những đầy tớ vô dụng, chúng tôi đã chỉ làm việc bổn phận đầy tớ!”
(Luca 17:10)]

+> “Anh em thân mến, anh em hãy phục tùng nhau trong sự kính sợ Đức Kitô... Vì không ai ghét thân xác mình bao giờ, nhưng nuôi dưỡng và nâng niu nó, như Đức Kitô đối với Hội Thánh: vì chúng ta là chi thể của thân xác Người, do xương thịt Người...”

+> “... Chúa Giêsu nói với họ: “Điều đó làm các con khó chịu? Vậy nếu các con thấy Con Người lên nơi đã ở trước thì sao? Chính thần trí mới làm cho sống, chứ xác thịt nào có ích gì? Nhưng lời Ta nói với các con là thần trí và là sự sống. Nhưng trong các con có một số không tin - Từ bấy giờ có nhiều môn đệ rút lui, không còn theo Người nữa. Chúa Giêsu liền nói với nhóm Mười Hai rằng: “Cả các con, các con có muốn bỏ đi không?” Simon Phêrô thưa Người: “Lạy Thầy, chúng con sẽ đi theo ai? Thầy mới có những lời ban sự sống đời đời. Phần chúng con, chúng con tin và chúng con biết rằng: Thầy là Đấng Kitô Con Thiên Chúa”

"Chúng con sẽ
đi đến với ai?
Thầy mới có
những lời ban
sự sống".

(Ga 6, 61-70)

Lạy Đức Giêsu Ki-tô, Thầy là ĐƯỜNG, là SỰ THẬT, là SỰ SỐNG LẠI, và là SỰ SỐNG,
Xin trợ lực, gửi Thần Khí Chúa đến trong tâm hồn mỗi anh chị chúng con, tăng
thêm niềm TIN, củng cố LÒNG CẬY, thêm lòng YÊU MẾN Chúa&thương NGƯỜI
anh chị em đồng loại, để chúng con đủ can đảm tuyên xưng như thánh Phêrô:
“Lạy Thầy, chúng con sẽ đi theo ai? Thầy mới có những lời ban sự sống đời đời.”